

tidlig om Eftermiddagen, at der kan blive Tid før Aften til Sætning af Sildegarn efter Aqn, hvorved ogsaa lides Tab, idet der ikke kan holdes Silb paa Krogene til enhver Tid. Ved Sildefiskeriet om Sommeren i den varme Aarstid vilde det ogsaa være af stor Betydning, om man kunde anvende Dampkraft, idet man da laant hurtigere baade vilde kunne komme til Fiskepladserne og faae Fangsten bragt i Land om Morgenens, før det bliver for varmt, hvilket vilde give Silben en langt større Værdi for Møgerierne. Beføstningen ved den paataente Dampbaad, som skulde have en Længde i Rjolen af 30 Fod og over Dækket 36 Fod, en Brede midtstubs af 11 Fod og en Dybde i Lastrummet af 6 Fod, samt en Maskine paa 8 Hestes Kraft, anslaaes til 8,000 Kr. Bruttodrægtigheden vil blive 13—14 Tons. Ogsaa med Hensyn til Konkurrencen med de svenske Fiskere, af hvilke der for kort Tid siden paa een Gang var i en bornholmst Havn 70—80 for at drive Lagenfiskeri, vil det være nødvendigt at anvende Dampen, for saa tidlig som muligt at komme paa Fiskepladsen og i Land med Fangsten, inden Varmen indtræder. Det bemærkes ogsaa, at i de senere Aar har Lagen om Foraaret holdt sig under den tydske Rjst, hvorfor Fiskerne have maattet gaa indtil 10—11 Mil tilhøjs med deres Garn for at drive Fiskeri. Ogsaa her vilde Anvendelsen af Dampkraft komme til Nytte, da man uden den navnlig i April og Mai Maaneder maa opgaae dette Fiskeri for ikke at risikere at komme i Land med Fangsten i bedærvet Stand. Da Andrageren kun raader over smaa Midler, og da han antager, at der her foreligger et Forsøg paa at fremme Fiskeriet, henvender han sig til Folkethinget med Anmodning om, at det paa Finantsloven til næste Aar vil søge ham bevilget et Statstilskud paa 2,000 Kr. til Hjælp til Dækning af Udgifterne ved Bygningen af en Dampbaad som den ovenfor beskrevne, saa meget mere som de tydske Fiskere langs Østersjøkysterne allerede ere begyndte at anvende Dampkraften i Fiskeriets Tjeneste — Andragendet er paa det Varmeste anbefalet af Bestyrelsen for Foreningen til Fiskeriets Fremme paa Bornholm og Christiansø.

Da Sagen er afgjort ved Samraad med Ministeren, gjør Udvalget ingen Indstilling.

45. Fra Faaborg Sogneraad i Stads Herred om et Laan af Statskassen til Hjælp til Hedeopdyrking. (Indbragt den 12te December 1888 af Folkethingetsmanden for Ribe Amts 2den Valgkreds, Bluhme.)

I Andragendet forklares, at det attraaede Laan paa 600 Kr. agtes udlaaent til Lærer Jensen i Slebsager, som har ansøgt Skoledirektionen om at maatte optage et saadant, hvilende paa Lærer- og Kirkefangerembedet i Faaborg, hvilket denne har tilladt, mod at Sogneraadet forpligter sig til at føre Tilsyn med Laanets forsvarlige Anvendelse, hvortil dette har erklæret sig villigt. Et ligelydende Andragende er indgivet til Indenrigsministeriet, og det gaar ud paa at erholde Laanet af de 20,000 Kr., som af Indenrigsministeriet aarlig anvendes til rentebærende Udlaan til Hedefommuner, mod at forrente og afdrage det med 5 pCt. aarlig. Det oplyses, at Lærer Jensen har opdyrket 7 Edr. Land Hede og Mose, og at han ikke eier anden Driftskapital, end hvad han af sine Embedsindtægter har kunnet affe paa Jordlodden. Paa Embedet hviler et Mærglingslaan paa 600 Kr., Restsum 180 Kr., et andet paa 350 Kr., Restsum 227½ Kr. Desforuden har han af egne Midler anvendt 5—600 Kr. Der er endnu flere Edr. Hede og Mose, som egne sig dels til Opdyrking, dels til Eng med Overvisling, og Noget af det opdyrkede Land trænger til Dræning; det er navnlig dertil, at det ønskede Laan skal anvendes. Det bemærkes, at Kreaturbejættningen i Løbet af de 6 Aar, han har havt Embedet, er fra 2 Røer og 5—6 Faar forøget til over det Dobbelte, at Jordlodden til Embedet er bleven betydelig forbedret, at han kun kan høste Udbytte af sine store private Udlæg, saa længe han har Embedet, og at hans Eftermand vil faae en dobbelt saa stor Algerlod at dyrke, som den, han ved Embedets Tiltrædelse havde.

Da der ikke foreligger Svar fra Ministeren, gjør Udvalget ingen Indstilling.